

[Ministeren for kulturelle anliggender]

Det ville have været en god ting, hvis befolkningen havde haft mulighed for at se et andet dansk program i den situation, hvor interne stridigheder førte til arbejdsnedlæggelse på den ene kanal, og hvis denne mulighed havde foreligget, er det måske også mindre sandsynligt, at den konkrete situation havde udviklet sig, som den gjorde.

Men når vi så kommer til de lokale programmer, som beslutningsforslaget omtaler, vil jeg pege på det forhold, at sådanne programmer i dag sendes i henhold til en forsøgsordning, og at spørgsmålet om en permanent ordning på området og på lokalradioområdet just nu er under behandling i Folketinget på grundlag af regeringens lovforslag.

I forbindelse med denne behandling og i forbindelse med revisionen af loven om Danmarks Radio synes jeg vi passende kan drøfte de problemer, som lovforslaget peger på. Der er nemlig også en række lovtekniske, politiske og praktiske problemer forbundet med de tanker, der ligger i forslaget.

Vi kan ikke undgå, at der, hvis et sådant forslag skulle gennemføres, ville blive behov for et administrativt apparat til fordeling af sendetid mellem de stationer, der måtte ønske at komme i betragtning, hvad enten der er tale om landsdækkende udsendelser eller udsendelser inden for en given region. Sagen er jo, at der er mange på markedet i dag, og at der bliver flere, som jeg nævnte det før.

Der kan også ligge et problem i det forhold, at de lokale sendevirksomheder ikke er undergivet de programforpligtelser med hensyn til saglighed og alsidighed, som gælder for Danmarks Radio, som de i givet fald skulle gå ind i stedet for.

Endelig taler forslaget om vederlagsfri adgang til at udnytte sendefaciliteterne, og derved ville der jo opstå et problem om, hvem der skal dække udgifterne ved anvendelsen af sendernet, som ikke er gratis.

Det afgørende forhold er dog efter min vurdering, at de spørgsmål, som beslutningsforslaget rejser, indgår i en større mediepolitisk sammenhæng, som vi for øjeblikket er i gang med at behandle, og hvor vi er i gang med at drøfte de grundlæggende spørgsmål i forbindelse med de fremtidige vilkår for den lokale fjernsynsvirksomhed og for Danmarks Radio både lokalt og landsdækkende.

Jeg mener derfor ikke, at beslutningsforslaget egner sig til en isoleret behandling. De videre overvejelser, som vi må gøre os på dette område, hører hjemme i arbejdet med lovforslaget om Danmarks Radio og lovforslaget om lokal radio- og fjernsynsvirksomhed, som vi har til behandling i øjeblikket.

Helge Mortensen (S):

Socialdemokratiet kan ikke støtte forslaget. Vi kan endda ikke anerkende et eneste af de argumenter, der ligger til grund for forslaget.

Ud fra det synspunkt, at det er bedre at forebygge end at helbrede, skal Danmarks Radio som den virksomhed, den er, sikres de rammer og de muligheder, der skal til for at løse overenskomstmæssige og personalepolitiske spørgsmål og konflikter. Det kan man bl.a. sikre ved, at man ikke forringer personalerepræsentanternes indflydelse i Danmarks Radio i den bestyrelse, som måtte komme. Herigennem kan man give Danmarks Radios medarbejdere mulighed for indflydelse på de grundlæggende beslutninger i virksomheden og øge medarbejdernes engagement og samarbejdsmuligheder.

Hvis Fremskridtspartiets forslag i det hele taget er egnet til noget, så er det til at skabe konflikter og optrappe konflikter.

Bortset fra det bygger forslaget på en forudsætning, der er helt forkert, nemlig at personalet ved tv-stationerne rundt omkring i landet udelukkende består af potentielle skruibrækkere. Desuden er forslaget udtryk for en aldeles utidig indblanding i forskellige medievirksomheders egne og indbyrdes forhold.

Lige så lidt som vi kan ønske os en lovgivning, der giver f.eks. et vestjysk distriktsblad mulighed for at overtage rotationspressen på Politikens Hus vederlagsfrit, hvis der skulle udbryde en strejke dér, lige så lidt vil vi være med til, at der på samme måde kan beslaglægges et sendeudstyr i Danmarks Radio i tilfælde af en kommende konflikt ved Danmarks Radio, som vi vil satse meget på bliver undgået, men som vi – ligesom hr. Poulsgaard – vil være forsigtige med at påstå aldrig nogen sinde kan indtræffe igen.

Der er som sagt intet i forslaget, vi kan støtte. Vi mener faktisk ikke, der er noget forslag. Det er efter vores opfattelse et for-